

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 22Csp/139/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212244
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417212244.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: T. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, 066 01 Humenné, o zaplatenie 7.593,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.593,48 Eur, úroky vo výške 558,34 Eur, úrok z omeškania vo výške 1.133,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 01.07.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 36,16%.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (Poštová banka, a.s.) sa žalobou zo dňa 10.08.2017, doručenou tunajšiemu súdu 15.08.2017, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 7.593,48 Eur spolu s úrokom vo výške 558,34 Eur, úrokom vo výške 5.431,09 Eur, úrokom zo zostatku nesplatennej istiny vo výške 19,9 % ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenia zostatku poskytnutého úveru. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 13.11.2013 zmluvu o úvere č. 9270848186, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 8.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy, výška každej splátky vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvoria obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie. V upozornení bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému. Vzhľadom na to, že žalovaný nevykonával v lehote 15 dní úhradu pohľadávky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 26.07.2017 je daný dňom nasledujúcim po vystavení listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 25.07.2017, nakoľko do času 25.07.2017 sú úroky (zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti ako položka Aktuálneho stavu úveru - Pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru dňa 25.07.2017 ako položka

Aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr, nie až 26.07.2017. V zmysle obchodných podmienok vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi poplatky v zmysle sadzobníka, a to v sume 55,82 Eur. Predmetné poplatky (s výnimkou poisťného a poplatku za poskytnutie úveru) boli žalobcom vynaložené na účely predchádzania súdnemu sporu.

2. Podaním doručeným súdu 21.08.2017 predložil žalobca špecifikáciu úrokov. Z uvedenej špecifikácie vyplýva, že zmluvný úrok do zosplatnenia úveru bol vo výške 1.202,46 Eur, úrok z omeškania do zosplatnenia úveru bol vo výške 7,81 Eur a úhrada úrokov do zosplatnenia predstavovala sumu 651,95 Eur.

3. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa k podanej žalobe dňa 15.11.2017. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 05.12.2017, č.k. 22Csp 139/2017-73 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.

5. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu 23.02.2018 na výzvu súdu ohľadom špecifikácie žalovanej sumy uviedol, že dňa 14.11.2013 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vyčíslený v zmluve o úvere. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v splátkach po 220,27 Eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhradil mesačné splátky úveru riadne a včas, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 27.08.2014. Žalovaný uhradil celkovo sumu 1.099,82 Eur, ktorá bola započítaná nasledovne: suma vo výške 41,35 Eur na poplatky, suma vo výške 651,95 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 406,52 Eur na istinu. Výška zmluvných úrokov spolu s úrokmi z omeškania do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu 558,34 Eur a výška úrokov spolu s úrokmi z omeškania po zosplatnení úveru predstavuje sumu 5.431,05 Eur (z toho úroky z omeškania sú vo výške 1.133,72 Eur). Suma poplatkov vo výške 55,82 Eur pozostáva z poplatkov za 1. a 2. upomienku, poplatkov za poisťné, poplatku za upozornenie zo dňa 08.08.2014 a výzvy zo dňa 27.08.2014. V súvislosti s plynutím premičacej doby žalobca dal do pozornosti súdu skutočnosť, že k zosplatneniu úveru síce došlo dňa 27.08.2014, avšak zosplatnenie bolo v zmysle všeobecných obchodných podmienok žalovanému doručené dňom 31.08.2014 (tretím dňom od odoslania na poštovú prepravu 28.08.2014), pričom žalovanému bola poskytnutá lehota 10 dní na dodatočné splnenie povinností. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že mohol prvýkrát svoje právo uplatniť na súde až dňa 11.09.2014. Na záver žalobca poukázal na to, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, nakoľko novela Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 2) nadobudla účinnosť až dňom 01.04.2015, a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka je možné aplikovať až na právne vzťahy vzniknuté po účinnosti tejto novely. Zároveň dal žalobca do pozornosti, že Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí pléna dňa 07.02.2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Na záver podania právny zástupca žalobcu uviedol, že pri vyhotovovaní žalobného návrhu došlo k zrejmej nesprávosti, nakoľko zmluvný úrok aj sankčný úrok z omeškania boli vyčíslené do 30.06.2017. Vzhľadom na uvedené právny zástupca žalobcu upravil petit žaloby v tom smere, že žiadal priznať úrok vo výške 19,9% ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 01.07.2017 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 01.07.2017 do zaplataenia.

6. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na 26.02.2018, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu 23.02.2018 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a žiadal, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané fikciou doručenia dňa 12.02.2018. Súd podľa § 180 CSP preto vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: aktuálnym stavom úveru zo dňa 26.07.2017, poštovým podacím hárkom na č.l. 7, kópiou obálky na č.l. 8, obchodnými podmienkami pre úver - lepšia splátka, predpisom splátok k zmluve o úvere na č.l. 18, sadzobníkom poplatkov platným od 10.08.2013, poštovým podacím hárkom na č.l. 20, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 11.08.2014, všeobecnými obchodnými podmienkami, kópiou obálky na č.l. 30, výzvou na úhradu dlžnej

sumy zo dňa 27.08.2014, zmluvou o úvere zo dňa 14.11.2013, špecifikáciou úrokov na č.l. 36, zmluvou o postúpení pohľadávok č. IV/2017 zo dňa 10.10.2017 spolu s prílohou a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 14.11.2013 zmluvu o úvere č. 9270848186, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 8.000,- Eur. Žalovaný sa zmluvou zaviazal úver splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 220,27 Eur vždy k 10. dňu príslušného kalendárneho mesiaca s výškou úrokovej sadzby 19,9 % a výškou priemernej RPMN 12,25 %. V dôsledku neplnenia povinností žalovaného riadne a včas splácať poskytnutý úver právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.08.2014 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej časti úveru vo výške 690,03 Eur a zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko žalovaný na výzvu nereagoval právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.08.2014 oznámil žalovanému, že ku dňu 27.08.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 8.207,64 Eur do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.10.2017 postúpil pohľadávku voči žalovanému na súčasného žalobcu (spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.). Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 25.07.2017 súd zistil, že žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu na splátkach sumu 1.099,82 Eur.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

15. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

18. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a/, písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský úver uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§9). Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 14.11.2013 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, a to uzavretím zmluvy o úvere č. 9270848186, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 8.000,- Eur, ktorý mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 220,27 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Žalovaný si svoje povinnosti neplnil a splátky právnomu predchodcovi žalobcu riadne neplatil, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.08.2014 oznámil žalovanému, že ku dňu 27.08.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 8.207,64 Eur, ktorá predstavovala istinu vo výške 7.593,48 Eur, úrok vo výške 558,34 Eur, poplatky za upomienky vo výške 39,28 Eur a poisťné 16,54 Eur. Na základe zmluvy o postúpení medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

25. Z aktuálneho stavu úveru žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný odo dňa poskytnutia úveru uhradil žalobcovi 1.099,82 Eur.

26. Žalobca si v konaní uplatnil sumu vo výške 13.582,91 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 7.593,48 Eur, úrokov do zosplatnenia úveru vo výške 558,34 Eur a úrokov po zosplatnení úveru do 25.07.2017 vo výške 5.431,09 Eur (ktoré pozostávali zo zmluvných úrokov vo výške 4.297,33 Eur a úrokov z omeškania vo výške 1.133,72 Eur).

27. Keďže žalovaný dlžnú sumu žalobcovi napriek opakovaným výzvam nezaplatil, súd žalobe žalobcu v časti sumy 9.285,54 Eur vyhovel. Táto suma pozostáva z nezaplatenej istiny ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 7.593,48 Eur, úroku z úveru ku dňu zosplatnenia úveru 27.08.2014 vo výške 558,34 Eur, vyčíslených úrokov z omeškania odo dňa zosplatnenia úveru vo výške 1.133,72 Eur (ročný úrok 5,25% zo sumy 7.593,48 Eur od 27.08.2014 do 30.06.2017).

28. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené úroky vo výške 19,9 % ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia a úroky z úveru vo výške 4.297,33 Eur (5.431,09 Eur mínus úroky z omeškania po zosplatnení úveru vo výške 1.133,72 Eur), tieto súd nepovažoval za dôvodné a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí

v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, dispozície s ktorými sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

29. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto podstatnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd by týmto podporoval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov.

30. Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že ak jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednaná dovolával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

31. Žalobcom uplatňované poplatky vo výške 55,82 Eur súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže poplatky neboli so žalovaným dojednané individuálne v zmluve o úvere, ale sú upravené len v Sadzobníku poplatkov, ktorý netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom žalobca ako dodávateľ služby je oprávnený tento sadzobník poplatkov jednostranne meniť bez ohľadu na vôľu dlžníka - žalovaného. Zasielanie upomienok a výziev na zaplatenie nie je bankovou službou poskytovanou žalovanému, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými

sa žalovanému neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/190/2011 z 25. novembra 2012. Na viac súd považuje za potrebné uviesť, že výzva zo dňa 11.08.2014, ktorú banka zaslala žalovanému, predstavuje zákonnú podmienku v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na základe ktorej si môže žalobca uplatniť zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, jej vystavenie preto nemôže byť pričítané na vrub žalovanému. Súd preto žalobu v časti poplatkov vo výške 55,82 Eur zamietol.

32. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ho zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 7.593,48 Eur od 01.07.2017 až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania (dňom mimoriadneho zosplatnenia úveru 27.08.2014) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,25 % + 5 percentuálnych bodov.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Žalobca žiadal uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 13.638,73 Eur (istina vo výške 7.593,48 Eur, úroky do zosplatnenia úveru vo výške 558,34 Eur, úroky po zosplatnení úveru do 25.07.2017 vo výške 5.431,09 Eur, poplatky vo výške 55,82 Eur) spolu s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi sumu 9.285,54 Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 68,08 % (9.285,54 Eur z 13.638,73 Eur). Úspech žalovaného v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 31,92 % (4.353,19 Eur z 13.638,73 Eur). Odrátaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu vyjde čistý úspech žalovaného v pomere 36,16 %. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,16 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.